

Ontwikkeltafel

- Hoofd- en onderaannemerschap
- (Rechts)zekerheid
- Privacy
- Zakelijke afhandeling en resultaatsturing
- Werkproces toegang
- Administratieve lasten: slimmer en eenvoudiger
- Tarieven



VERSLAG

Thema: Tarieven

Uitkomsten 1e gesprek tarieven (21 februari)

Cathy van Beek opent de werkgroep en benadrukt dat zij het waardeert dat iedereen aanwezig is ondanks dat deze bijeenkomst kort van tevoren gepland is en op vrijdag is, de dag waarop een aantal aanwezigen, zo weet ze, anders niet werken. Cathy is de procesbegeleider reële PxQ-tarieven 2021 en uit dien hoofde zal zij de vergadering leiden. Ze stelt zich ook even persoonlijk voor. Voormalig bestuurder in de zorg, (laatst van het Radboudumc, daarvoor vice-voorzitter van de NZa), nu ZZP-er. Zeer gemotiveerd om deze opdracht, ook vanuit het Clientperspectief, te volbrengen.

Ze licht toe dat dit een werkgroep is die veel in korte tijd van mensen vraagt. We moeten met elkaar aan de slag en zij verwacht dat we niet alleen in de werkgroep, maar ook daarbuiten 'huiswerk' zullen moeten verrichten.

Het gaat zowel om inhoud als relatie. We hebben inhoudsdeskundigheid en financiële deskundigheid aan tafel, waarbij de eerste groep vaak geassocieerd wordt met de leefwereld; de tweede vooral met de systeemwereld. Het gaat om de bedoeling en dat is hulp verlenen aan onze cliënten, die de hulp hard nodig hebben. Deze twee werelden kunnen niet zonder elkaar en ze zijn ook met elkaar verantwoordelijk voor de kwaliteit, toegankelijkheid én betaalbaarheid van de jeugdhulpverlening.

Het is de bedoeling om open te communiceren, vraag vooral als er zaken onduidelijk zijn.

De agenda van vandaag is als volgt:

Uitgebreide voorstelronde

Verslag werkgroep tarieven bespreken (bijgevoegd)

Kaders & spelregels werkgroep

Verkennen van verschillende scenario's om te komen tot reële tarieven

Nadere Werkafspraken



1. Voorstelronde

Eenieder stelt zich voor. Hierna vraagt Cathy of er nu in deze fase nog expertise gemist wordt; iedereen geeft aan tevreden te zijn met de samenstelling.

Afspraken: Voor de volgende keer worden er ook via outlook agenda-verzoeken gestuurd. Cathy meldt dat het kan dat de vergadering van 16 april van de ochtend naar de middag verplaatst wordt.

Cathy is blij dat iedereen elkaar nu kent en we vanaf nu samen aan de slag kunnen. Er zijn geen vragen over het verslag van de startbijeenkomst van donderdag 20 februari met alle zorgaanbieders.

2. Kaders

Daan licht toe: Deze werkgroep is er gekomen, omdat er een kort geding liep van de H10. Dit is de start van een nieuw proces. We moeten met z'n allen de weg naar voren weten te vinden. Niet alleen op tarieven, maar ook op inhoud. Hier is in het najaar aan gewerkt.

Omdat er nu een contract ligt voor één jaar móet er dit jaar een nieuwe inkoop plaatsvinden en dat vraagt een strak proces. De inkoop procedure moet gestart worden en afgerond. In november/december willen we een getekend contract en dat betekent dat de werkgroep eind april klaar moet zijn.

Door deze druk zijn er een aantal parallele tafels. Deze lopen allemaal tegelijkertijd en soms zullen de onderwerpen op meerdere tafels terugkomen. We proberen de uitdagingen op verschillende tafels te bespreken. We houden vanuit het kernteam de samenhang in de gaten, maar er wordt de werkgroepleden opgeroepen om daar allemaal verantwoordelijkheid voor te nemen. Dit is de werkgroep tarieven P*Q voor de tarieven 2021. De focus ligt dus op het reële tarief, maar met het perspectief op de PIC' s.

De andere tafels zijn:

- Hoofd en onderaannemerschap
- Rechtszekerheid
- Toegang
- Slimmer en eenvoudiger: Administratieve lasten
- Zakelijke afhandeling en resultaatsturing
- Privacy

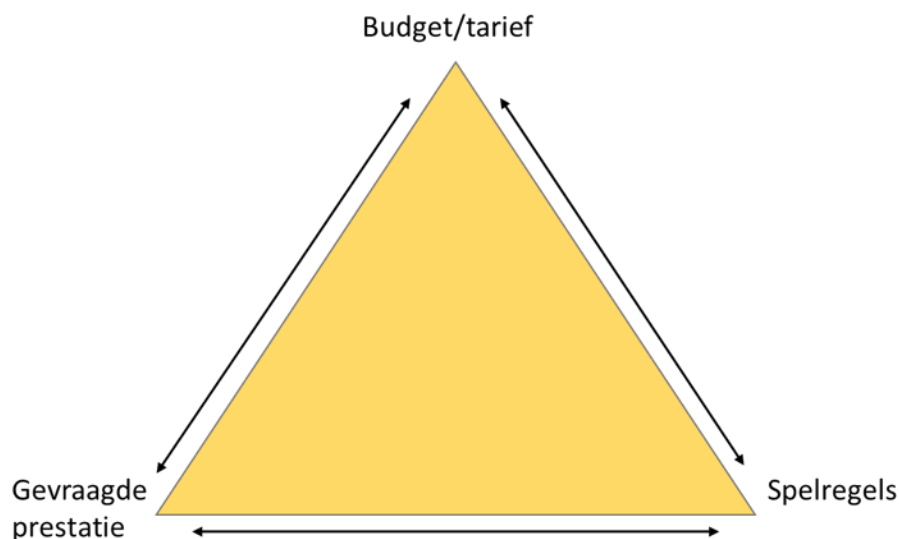
Het InterBestuurlijk overleg (IBO) vormt de opdrachtgever. Dit is een overleg van een aantal wethouders met een aantal bestuurders vanuit aanbieders. Vanuit het IBO wordt het proces gevolgd om belemmeringen vroegtijdig te voorkomen. Cathy schuift hierbij regelmatig aan om voortgang en eventuele vraagstukken te bespreken. We gaan ervan uit dat we de belangrijkste



vraagstukken in deze werkgroep gaan oplossen, daarom is er ook een procesbegeleider gevraagd. We zijn hier met z'n allen verantwoordelijk voor.

Daan gaat vervolgens kort in op de opdracht aan de procesbegeleider en daarmee aan de werkgroep: Onderlinge transparantie over kostenopbouw, minimumnormen voor kostprijzen, productiviteit en toeslagen; gelijk speelveld voor de verschillende sectoren; onderzoek naar noodzaak tot segmentering; beschikbaarheid van voorzieningen en kwaliteit van de hulpverlening. Daarnaast ook het -waar mogelijk- voorsorteren op de situatie met PIC bekostiging. Ten slotte scenario afhankelijk financieel becijferen van risico's.

Daan introduceert het onderstaande denkraam. De driehoek van budget, prestatie en spelregels moet centraal staan, een tarief zegt niets als je geen spelregels hebt en de gevraagde prestatie. Daar zit de ruimte om dit gesprek te voeren.



Vanuit de zaal wordt gereageerd: Dan moeten we het denkraam ook openhouden en een reële prijs, reële Q en als het dan niet past moeten we ook kunnen kijken naar wat doen we dan niet meer. Wat vinden we bijvoorbeeld een aanvaardbaar risico. We moeten dit wel open houden.

Daan vervolgt: De inhoudelijke kaders worden gevormd door de Inkoopstrategie en de uitkomsten van de ontwikkeltafels.

Inkoopkader: Open house, de gemeenten bepaalt uiteindelijk de prijs. Juridisch hebben we een uitspraak van de voorzieningenrechter.



Bestuurlijk: We werken hier aan oplossingen en dit moeten oplossingen zijn met draagvlak. De oproep is om te luisteren naar elkaar.

Vanuit de zaal volgt de vraag: We hebben een uitspraak van de voorzieningenrechter, er speelt ook nog een hoger beroep, hoe verhoudt dit zich tot wat daar gezegd wordt?

Daan reageert: Ingewikkeld om te beantwoorden, aan de bestuurlijke tafel is afgesproken dat we oplossingen zoeken in het gesprek aan deze tafel, onder leiding van Cathy als procesbegeleider. Vanuit de H10 zijn er een aantal fundamentele juridische vragen waar de rechter een uitspraak over moet doen. Belangrijkste is dat wij het spoedappèl onnodig maken.

Een aanbieder reageert dat hij een mail van de advocaat kreeg met daarin het verkennen van de vraag of het spoedappèl ook schriftelijk afgerond kan worden. Dit zie ik als een positief signaal. Niet bekend of dit verteld mag worden. Dit wordt ervaren als een positief signaal.

Cathy reageert: Wij hebben dit signaal ook gekregen, we kunnen dit nog niet delen; we moeten even afwachten of het zeker is, maar als het zo door de bestuurders gecommuniceerd gaat worden, dan is dat heel fijn. We kunnen dit dan beschouwen als een bouwsteen van vertrouwen.

Vanuit de zaal volgt de vraag: We zijn nu bezig met de P en de PIC's komen daarna. We gaan wel voorsorteren. Wat wordt hiermee bedoeld?

Cathy reageert: Alignement met de filosofie is dat er in een keten wordt gedacht. Er is vorige week kritiek geuit dat er discussie is over elders geïmplementeerde trajectfinanciering. Op dit moment voert dat te ver. We bedoelen met voorsorteren dat wij vooral moeten kijken naar het gegeven dat we willen voorkomen dat we nu in de aanpak van reële tarieven elementen inweven die haaks staan op de PIC's.

Een aanbieder reageert: Als we volgend jaar met P*Q moeten werken maar al oefenen met de PIC's, dan betekent dat je hier ook al meer coördinatie hebt wat zorgt voor hogere kosten. Dit is de vraag over de prestatie en zou vertaald moeten worden in de reële prijs.

3. Spelregels

Cathy stelt de volgende spelregels vast met de werkgroep:

- Focus is aangegeven, als iemand de afspraken niet begrijpt, leg het vooral op tafel dan scherpen we het aan.
- Ritme, elke week zien we elkaar en als het nodig is om in kleinere groepjes af te spreken, dan maken we onze agenda's hiervoor vrij.
- *Samenwerken*: We moeten samen-werken om de doelen te bereiken.
- Iedere deelnemer creëert een netwerk(je) om zich heen waar zaken tussentijds mee kunnen worden gedeeld en worden opgehaald.



- Het gaat ook om vertrouwen en daaraan gaan we bouwen. Iedereen krijgt de ruimte en probeert ook begrip te hebben voor uitspraken van de ander. Elkaar blijven bevragen op het 'waarom' is essentieel.
- Dit als fair play; speelveld (waar hebben we het over) spelregels (hoe communiceren we met elkaar in deze structuur)? Het kennen van elkaar is daarbij fundamenteel.

4. Scenario's om te komen tot reële tarieven

Melanie vervolgt: We willen starten met het kijken hoe we naar reële tarieven gaan toewerken. Doel is om drie of 4 scenario's te bepalen. Hier gaan we het de komende twee weken over hebben en dan als doel om een keuze te maken voor een van deze scenario's. Wij hebben hier zelf al globaal over nagedacht, maar ik wil het juist van jullie horen wat jullie ideeën zijn. Wat voor soort scenario denk je aan? Hierin is het van belang om voor-en nadelen te schetsen. Voorbeeld hiervan is een uitgebreid kostprijs onderzoek, voordeel hiervan is dat het hele exacte passende tarieven laat zien, maar nadeel hiervan is dat het veel tijd kost. Er is al veel informatie eerder uitgevraagd. Er is ook ruimte om voor sommige typen zorg of producten om te bekijken of financiering op opleidingsniveau een mogelijk scenario is.

Vanuit de zaal worden de volgende punten aangedragen:

- Het gaat om de uitgangspunten bij het bepalen van de reële tarieven. Bij de GGZ worden de tarieven van de Nza gebruikt. Het maakt niet uit hoe oud je bent; de zorg die de hulpverlener biedt is hetzelfde. Er zitten wel een aantal uitgangspunten onder. De vraag is dan of we dit uitgangspunt delen en overnemen? Er wordt opgemerkt dat er in de Jeugdzorg geen toezichthoudend orgaan is vergelijkbaar met de Nza. Vraag aan de regio is of de uitvoering conform is aan de uitgangspunten. Je moet dit kunnen blijven volgen en partijen moeten hier hetzelfde mee omgaan en dit kan ten koste gaan van de kwaliteit. Dit is echt onduidelijk hier.
- *Cathy: Dit willen wij dan meegeven als advies aan de volgende fase. Er is geen toezichthouder voor de jeugd, dit is er wel voor andere zorgvormen. Dit willen wij dan in het eindadvies meenemen.*
- Jeugd-specifiek gezien, wij kunnen als GGZ niet werken met verschillende kwaliteitsmerken werken. Wij leveren 18- hetzelfde als 18+. Houden we deze normen of veranderen wij deze, en hou er rekening mee dat het effect kan hebben.
- We hebben een gebrek aan eenduidige regels zoals bij de DBC. Dit komt tot uitdrukking bij de specialistische GGZ wat een uitgehold begrip is geworden. Vroeger kon je dit duidelijk maken door de inzet van je personeel. Er wordt voor gewaarschuwd dat stagiaires kinderpsychiatrisch onderzoek kunnen gaan doen, dit maakt het zeer ingewikkeld. Iedereen was blij dat de DBC's zijn afgeschaft.

Overall wordt gesteld dat als er in het leven van een jeugdige of volwassene vergelijkbare problematiek zich voor doet, dan zouden we dezelfde uitgangspunten moeten gebruiken.



De kwaliteit van onze zorg is verankerd in de WLZ. Ze krijgen allemaal dezelfde zorg. Voor aanbieders is dit wel onduidelijk hoe dit onder de Jeugdwet gebeurt.

- I. Een eerste scenario dat genoemd wordt is het voortborduren op de tarieven die er nu al zijn bij de H10 en te kijken naar de pijnpunten. Neem daarbij de hele linie in ogenschouw.
- II. Het tweede scenario dat langs kwam is de NZa tarieven overnemen en dan kijken naar een afslagpercentage. Dan maak je vervolgens goede afspraken waar je de afslagpercentages voor kan gebruiken. Hierin ligt vast hoe je omgaat met de no-shows, etc. Dit gebeurt bij de gemeenten niet en dat is voor aanbieders wel wenselijk. Vanuit de zaal wordt voorgesteld om de WLZ als uitgangspunt te nemen, dan hebben we een uniforme werkwijze en dan hoeven de gemeenten hier niets aan te doen.

Vanuit de zaal wordt door een aanbieder aangevuld: Daarnaast het streven naar het integraal werken toevoegen, je ziet hier grote verschillen tussen de GGZ en andere sectoren, Het tijdschrijven mag in de GGZ wel, maar in de VG niet. Als integrale hulp heel transparant moet zijn om een opslag te krijgen. Wel alleen op de cliënten waar dit echt van toepassing is. Als wij met multidisciplinaire teams samenwerken zou het goed zijn om daar ook naar te kijken. In 2015 zijn de meeste gemeenten met de NZa tarieven en toen ook DBC' s gestart. Dit werkte prima, ik haak graag aan bij de Nza tarieven. Voor alle producten zijn er in de VG sectoren wel beschrijvingen. Ook voor jeugd is dit mogelijk.

Vanuit de vrijgevestigden wordt aangevuld dat ook zij geen verschil zien tussen het behandelen van kinderen en volwassenen, alleen de zaken eromheen zorgen voor meer indirecte tijd bij kinderen zoals afstemming met het netwerk en school. Daarnaast moeten zij toch al voldoen aan kwaliteitseisen die gelden bij volwassenen.

Vanuit de zaal wordt wel aangegeven dat het belangrijk is om scherp te houden dat de interventie zelf geen doel moet zijn, maar dat we het effect willen bereiken dat kinderen/jeugdigen weer verder kunnen met hun leven. We moeten met elkaar oppassen dat we ook richting de PIC' s niet allerlei specifieke behandelingen van tarieven gaan voorzien terwijl de inzet in deze behandelingen wellicht gelijk is.

- III. Een derde scenario is de elementen/componenten van de kostprijzen met elkaar vaststellen. Welke tijd is wel of niet declarabel? Hoe doen we de coördinatie en organiseren we dit? Hierbij ook kijken naar kostprijzen voor opleidingsfunctie.
- IV. Een vierde scenario zou P*Q tarieven zijn voor enkelvoudige zorg en maatwerk voor de meervoudige complexe zorg.

Een aanbieder vult aan: Als je naar Holland Rijnland kijkt , kom je wel bij verschillende registratie componenten. Maar je moet ergens de basis houden om vanuit op te bouwen. Als de basis dan de NZa zou zijn dan heb je alle elementen voor de VG sector. 80% van de jeugdhulp is nog steeds enkelvoudig. Die tarieven moeten prima in P*Q kunnen, terwijl de meervoudige complexe gevallen wellicht ook nu maatwerk moeten worden waarbij je niet vooraf een tarief vastlegt.



Hierbij wordt wel opgemerkt dat het bepalen van enkel- en wat meervoudig heel complex kan zijn.

V. Een vijfde scenario is het werken met tarieven per opleidingsniveau.

De sessie wordt afgesloten met een rondje langs alle deelnemers. Hieruit komen de volgende punten naar voren:

- Er moet heel snel een goed voorstel komen wat de tarieven zijn. Hierin moet je snel de knelpunten vaststellen. De flexibiliteit van enkelvoudig als meervoudig die speelt op meerdere dimensies. We moeten wel meenemen dat er na het besluit over de financiering er nog van afgeweken kan worden.
- Als er een structuur bestaat zoals de NZa waar de regels helder en duidelijk zijn. Laten we dit dan als uitgangspunt nemen. De NZa heeft een basis waar we op voort kunnen bouwen.
- Reële tarieven, maar wel sector en regio specifiek. Je moet wel kijken hoe dit voor alle verschillende partijen uitwerkt.
- Aansluiten bij de NZa en huidige tarieven (Rivierduinen). We doen ook onderzoek en opleiding, hier moet rekening mee gehouden worden. Dit is ook onderdeel van de keten.
- Zoek naar bestaande structuren en heb hierbij oog voor kwaliteit en opleiding. Niet alleen kijken naar de resultaten, maar ook kijken naar wie en beloon dit ook.
- We hebben het erg veel over de tarieven, maar we hebben nu ook bestaande tarieven hoe hangt dit samen met de NZa tarieven en producten. Sluit dit op elkaar aan of gaan we een hele nieuwe weg in. Dit zie ik nog niet helemaal voor me, heb hier aandacht voor.
- Aandachtspunten, we hebben een productenlijst en een aanbod van aanbieders, het product staat niet altijd op zichzelf. Zorg voor alignment voor de definities. Gaan we uit van de huidige situatie of gaan we uit van de situatie waar we heen moeten? Dit ligt bij gemeenten (ont-schotten) maar ook bij de zorgaanbieders.
- We moeten vertrouwen hebben in de zorgprofessional. We kunnen in de praktijk ook zoeken naar reële tarieven. Geef de toegangs-professional meer ruimte (maatwerk).
- Functiegerichte tarieven berekenen: Dit zorgt voor frustratie, deze kant moeten we niet op. Hier hangen zogenaamde perverse prikkels aan. Ik wil pleiten om te focussen op de Nza en hierop aan te sluiten. Dit helpt voor de GGZ en voor de J&O moet je kijken of dit past.
- Toevoeging, over welke producten hebben we het voor de J&O? Voor 2015 is dit lijstje gaan zweven, verschillende gemeenten zien verschillen in dezelfde producten. Misschien moeten we in kleinere clubjes op specifieke terreinen over de producten praten. Hier ben ik zoekende naar.
- Sluit mij aan bij de Nza tarieven, dit is goed onderzocht. Aanvulling: Door te kijken naar de multiprobleem situaties. Je moet hier goed naar kijken. Daar zit nu wel het probleem dat de indirecte tijd niet goed meegenomen wordt.



- Er moeten nog twee vragen worden neergelegd:
 - Wat levert dit aan stuurmogelijkheden van de gemeenten en zorginstellingen op?
 - Wat heeft de cliënt aan dit gesprek?
- De setting, heel waardevol om van de aanbieders dit allemaal te horen. Ik wilde me bescheiden opstellen. Er zijn te weinig gemeenteambtenaren aan het woord voor het evenwicht. Dat moet een volgende keer beter. Cathy geeft aan dat een ieder de ruimte moet voelen om te reageren en die ook moet nemen. Zijzelf zal hier uiteraard ook alert op zijn.
- We komen er toch aan toe dat we segmenten uit elkaar trekken, vooral bij de J&O kijken we daar naar. Waar kunnen we elkaar nog vinden in de plussen en de minnen?

Cathy dankt de aanwezigen voor hun komst en geeft terug dat zij nog nooit zoveel goeds gehoord heeft over de Nza.

Ze spreekt haar vertrouwen uit in dit gezamenlijk proces en ze zegt toe dat het verslag zo snel mogelijk wordt toegestuurd.